

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Září 2014

Náklady na tištěné číslo 8 Kč

**V naději máme bezpečnou a pevnou kotvu pro duši.
Ona proniká až do samého vnitřku nebes,
kam pro nás jako předchůdce vstoupil Ježíš.**

(srv. Žid 6, 19–20)

Smrt, posmrtný život

*Jít ve stopách Ježíšových
je naším povoláním.
Je to jediná cesta,
která vede skrze smrt k životu.*

(KARDINÁL J. MEISNER)

Proč existuje smrt?!

K životu každého z nás patří skutečnost, že kdykoliv a kdekoliv můžeme zemřít. Nejrůznější lékařská péče nám může sice život prodloužit, ale nemůže smrt zrušit! Není smysluplné před tím zavírat oči. Proč existuje smrt, kde se vzala?!

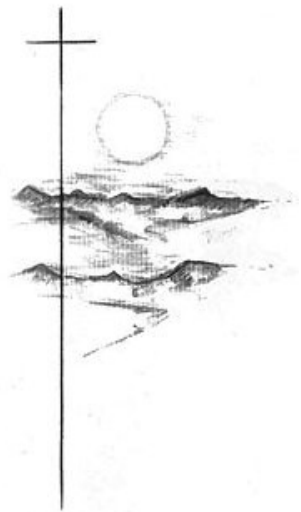
„Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí“, praví Bible. Smrt odporuje plánu Boha Stvořitele a je „posledním nepřítelem“, který má být přemožen. Smrt je následkem odvrácení člověka od Boha – dárce života.

Nejsme stvořeni pro smrt, ale k životu

Smrt zcela odporuje našemu nehlubšímu určení a naší nejhlubší touze – po životě. Naš odpor vůči smrti je naprosto oprávněný.

Smrt je již přemožena

Bůh k nám sestoupil v Ježíši Kristu a otevřel nám skrze svou smrt na kříži a skrze zmrtvýchvstání cestu k naplněnému životu. On mezi nás přišel, abychom „měli život a měli ho v hojnosti“ (Jan 10,10). Bůh je tvůrcem života! Ježíšovo zmrtvýchvstání je vrcholnou a ústřední pravdou křesťanské víry. Svou smrtí nás Kristus osvobozuje od hříchu a smrti. Svým vzkříšením nám otevírá přístup k novému a plnému životu. Žádný člověk se již nemusí bát. Nikdo není určen k zániku a nicotě. Každý může žít plnohodnotný život bez konce. Cesta k němu vede skrze vzkříšeného Ježíše Krista.

Osobní spojení s Ježíšem Kristem je cestou k životu

Ježíš Kristus říká: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte ve mne! Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít navěky. Já jsem ta cesta, pravda a život!“ (srv. Jan 11,25;14,1.6). Vzkříšený Kristus je základem a zdrojem budoucího vzkříšení člověka: Kristus vstal z mrtvých „jako první z těch, kteří zesnuli... Pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, ale pro spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu“ (srv. 1 Kor 15,20–22).

Posmrtný život, aneb co následuje po smrti?

Ježíš mluví o dvou formách života po smrti: jedna je život s Bohem: radost a plnost, druhá je život bez Boha: prázdnota, bezútěšnost, nenaplněnost. Záleží na každém jednotlivci, pro co se rozhodne.

„Nebe“

„Nebe“ je život s Bohem. Jde o naplnění určení člověka.

V životě každého člověka existují okamžiky vnitřního štěstí: prožitky harmonie, bezpečí, svobody, poznání, jistoty, síly, pokoje, radosti, lásky atd. Toto vše je jen předtuchou toho, co to znamená „být v nebi“, žít navždy „život v plnosti“. Takto tušíme něco z tajemství, pro které jsme stvořeni, ke kterému můžeme dojít, a které se nám otvírá. Tajemství nové formy života. Tajemství života s Bohem.

„Co oko nevidělo a co ucho neslyšelo, co ani člověku na mysli nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují...“ (1Kor 2,9).

„Peklo“

„Peklo“ je život bez Boha. Je to „minutí se cílem“, kterým je pro člověka život s Bohem.

Peklo je stav zoufalství, nenaplnění, osamocení a nenávisti. Člověk do této bezvýchodnosti není nikým uvržen. Každý z nás se ale do ní může přivést sám, když se uzavírá do sebe a říká Bohu: „Já tě nepotřebuji, vystačím si sám...“ Peklo neodporuje lásce Boží, ono je právě jejím odmítnutím. Láska se nemůže násilím vnucovat. Láska se stává

bezmocnou tam, kde je odmítána. Peklo je důsledek osobního odmítnutí Boha.

Pokud člověk během života ve svém okolí vytváří ostatním lidem i sám sobě „peklo“, pokud do středu všeho dění dává jen sebe, pokud nechce pomáhat druhým, nechce ani přijímat pomoc od druhých, pokud žije v permanentní zášti, tak se jeho srdce stává tvrdým, „soběstačným“ a neschopným soužití s kýmkoliv, ani s Bohem. Bůh ale během života každému dává šance obrátit se k Němu...

Nechci zemřít

Nechci beze stopy zmizet z tohoto života. Přesto jsem ze dne na den starší a jdu vstříc smrti. Nevím, kdy a kde k mé smrti dojde, ale jedno vím jistě: smrt na mě čeká, moje vlastní smrt. Všechno budu muset opustit. Tváří tvář smrti hledáme pevnou oporu, ke které bychom se mohli připoutat. Slovo Ježíše Krista nás ujišťuje: „Já jsem vzkříšení a život...“ (Jan 11,25). On je bezpečnou ochranou. Když jsme u něho, nic nám nemůže definitivně uškodit. Rozhodnutí pro Ježíše Krista je rozhodnutí pro život!

**„NEUMÍRÁM, ale vcházím do života.
Smrt není nějaký přízrak
anebo hrozná příšera,
jak se znázorňuje na obrazech.
V katechismu se říká,
že 'smrt je odloučení duše od těla', nic
jiného.
A já nemám strach z odloučení,
které mě navždy spojí s dobrým Bohem.
Pro mne si nepřijde 'smrt', ale Bůh.“**

(SV. TEREZIE Z LISIEUX)

Co Boží království znamená v tomto světě

Mohli bychom mít tendenci představovat si za slovy „přijď království tvé“ pohádkové království s králem na hradě. V pohádkách se skrývá hluboká moudrost, ale nemůžeme si pochopitelně myslet, že Bůh je král se zlatou korunou, který sedí na trůně obklopen královským dvorem, ačkoliv jistým způsobem doopravdy králem je.

Když mluvíme o „tvém království“, nemyslíme to ve smyslu moci, vlivu, síly a autority. Mluvit o Božím království znamená mluvit o Bohu samém. Když Matouš mluví ve svém evangeliu o nebeském království, je to proto, aby se vyhnul vyslovování Božího jména. Židé to nedělají, vyslovit něčí jméno znamená už ho nějak uchopit, přivlastnit si ho, chtít se stát jeho pánem. Je to biblický výraz, vůči kterému nemůžeme být dlouho lhostejní.

Důležité je ale hlavně vědět, co Boží království znamená v tomto světě. Nejedná se o vládu, nýbrž o postoj srdce a duše, jež spočívají v Bohu: pokoj, trpělivost, toleranci, ochotu odpouštět, sílu a schopnost odpouštět. Když se modlíme „přijď království tvé“, prosíme, aby všichni lidé na světě chtěli přijmout tyto vnitřní postoje, aby se všichni stali milosrdnými jako Bůh sám, aby byli naplněni dary Ducha, o nichž čteme v Pavlových listech: láska, pokoj, shovívavost, velkodušnost, ochota odpouštět, sebeovládání... Dary Ducha nám vykreslují Boží „povahu“. Nejsou to hrubé a hlučné ctnosti, jde o jemné hodnoty.

Kristus má moc, ale zachází s ní jinak, než bychom s ní zacházeli my

Jemnost a tichost jsou velice podstatné. Nelze přejít bez povšimnutí, že Bůh je králem jako trpící služebník, týraný člověk s korunou z trní, troska... Určitě to není takový král, jakého lidé očekávali: nevyužije své moci. To bylo pro Židy i pro apoštoly veliké zklamání: Ježíš, jejich král, nebyl králem tak, jak si to představovali: mocný vládce trůnící nade všemi...

Ježíš se od počátku svého veřejného života, při svém křtu, rozhodl pro velice zvláštní druh královské důstojnosti, totiž pro důstojnost služby. Když se sklonil a ponořil do vod Jordánu, jako by tím řekl: „Moje místo je

pode všemi“, zatímco pozemští králové stojí „nade všemi“. Znovu se s tím setkáváme, když Ježíš vstupuje do Jeruzaléma: nasedne na osla, dopravní prostředek chudých, nikoliv na královského oře. Zajisté má moc, ale zachází s ní jinak, než bychom s ní zacházeli my. Přijme od Heroda a Piláta královské atributy: purpurový plášť, meč do ruky a korunu na hlavu, ale to vše slouží k ponižování. Jeho koruna není ze zlata, ale z trní, jeho meč není zdoben drahými kameny, jde o obyčejnou hůl. Purpurový plášť není královským šatem, ale označením blázna. Ježíš byl vyvýšen na kříž, píše evangelista Jan. Ano, jde vstříc smrti na kříži. Copak to je obraz královské moci?

„Hle, člověk“, chudák

Tak jsme si zvykli, že Ježíš je tolik jiný, že už se nad tím ani nepozastavíme. Židé a apoštolové to prožívali zcela jinak. Židé odmítali Ježíše, protože byl příliš „malý“, protože neuskutečnil to, o čem po staletí snili proroci. Není snadné přijmout, že Bůh se stane člověkem a že král světa zde stojí ve vší své ubohosti: „Hle, člověk“, jako chudák. Ale právě tak se to stalo. K pravdě o tom, kým Kristus je, se nejvíce přiblížíme, když obrátíme naruby všechny své představy o Bohu a o tom, čím by měl Ježíš být: „Kraluje?“ Ne, jde na smrt. „Je to vůdce?“ Ne, je veden v poutech. Převrácení všech perspektiv je pro křesťanství typické. Měli bychom si to více uvědomovat: Bůh se zjevil na tomto světě maličký...

Je proto zcela pochopitelné, že nevěřící říkají: „Bůh nemůže být dítě zabalené v plenkách“ nebo „Bůh nemůže skončit jako zločinec“. Někomu takovému není možné se klanět“. Ale právě to je milost, a právě to přijali věřící: víru v to, že Bůh se stal maličkým. Jestliže tomu člověk dokáže věřit, může nad tím každý den žasnout.

ZPRACOVÁNO PODLE KNIHY GODFRIED DANNEELS:
PŘÍJĚ KRÁLOVSTVÍ TVÉ – ROZJÍMÁNÍ NAD OTČENÁŠEM

„Ježíš Kristus – Pán a Král – je cíl lidských dějin, bod, v němž se sbíhají tužby dějin a civilizace, střed lidského pokolení, radost všech srdcí a naplnění všech jejich tužeb. Jeho vzkřísil Otec z mrtvých, vyvýšil a umístil po své pravici...” (GS 45)

Putování pod Hůrou

Třetí říjnovou sobotu se nás sešlo na padesát poutníků a dva kočárky, abychom se společně vypravili na pouť v okolí Hůry, dominanty Zdislavice a okolí. Cestu jsme zahájili všichni společně mší svatou ve zdislavském kostele a následnou prohlídkou místní kostnice se zasvěceným výkladem P. Timka. Pak už jsme se pod vedením Jirky Follera – hlavního vůdce naší poutě – odebrali na místní hřbitov k modlitbě prvního desátku růžence. Ke každému desátku byla připojena modlitba Duchovní služby Armády ČR ke stému výročí vypuknutí První světové války. Naše cesta vedla dál přes bývalý mlýn Peklo, dále po úpatí Hůry (ti zdatnější si dokonce vyšlápli na samotný vrchol) až do Javorníka k otevřené kapličky sv. Ludmily. Po modlitbě na nás čekalo příjemné překvapení v podobě drobného občerstvení a posezení u kávy. Vědomi si toho, že naše putování ještě není ani v polovině, vydali jsme dál zčásti lesem (k nemalé radosti hubchtivých pocestných) směrem na Štěpánov. Naším dalším zastavením byl místní židovský hřbitov. Musím se přiznat, že ačkoliv to sem mám z Vlašimi relativně blízko, byla jsem zde poprvé. Místo posledního odpočinku je zde vzorně udržované, obsahuje poměrně velké množství náhrobků, uvážíme-li, jak vzaly za své mnohé židovské památky v nedávné době a že v mnohých rodinách není ani nikdo přeživší holocaust, kdo by se o hroby postaral. Posledním naším cílem byla chlumská kaple sv. Jana Nepomuckého, která září novotou a v jejíchž nových lavicích jsme se pomodlili poslední desátek růžence. Naši pouť jsme zakončili tam, kde začala – ve Zdislavicích. V místním spolkovém domě byla pro každého přichystaná svačina – sekaná, pivo, káva, buchty... Měli jsme se zkrátka jako o pouti.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kdo se podílel na organizaci, přípravě občerstvení v Javorníku i ve Zdislavicích. A v neposlední řadě musíme říci „zaplať Pán Bůh za nádherné počasí“ a za to, že jsme všichni ve zdraví doputovali.

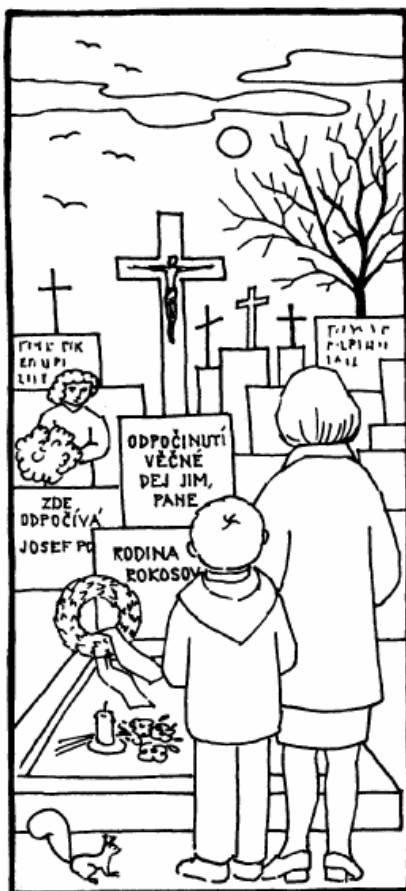
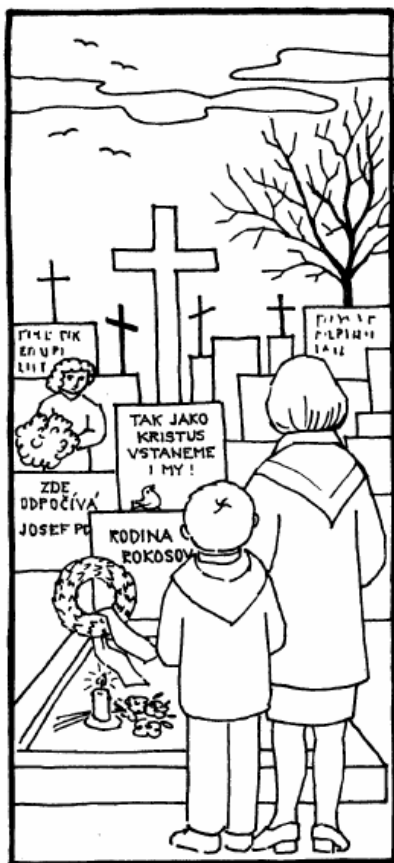
K. VONDRÁČKOVÁ

Pro děti

Modlíme se za zemřelé

Začátkem listopadu máme slavnost Všech svatých a památku Všech věrných zemřelých. V tyto dny navštěvujeme hřbitovy a modlíme se za zemřelé. Svíce, které zapalujeme, jsou symbolem vzkříšeného Krista a věčného života.

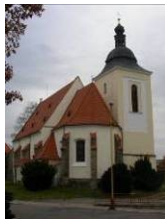
Jak můžeme zemřelým pomáhat? Modlitbou pro ně získáváme „odpustky“. Není to odpuštění hříchů, ale očištění od následků, které hřichy způsobily. Naše modlitba může duším zemřelých pomoci, aby se brzy radovaly v nebi. Prohlédni si oba obrázky a najdi deset rozdílů.

Převzato z <http://brno.biskupstvi.cz>

Ze života farnosti

Omluva

Omlouváme se za zpoždění tištěné verze říjnového Doteku. Přešli jsme počínaje říjnem k novému dodavateli, a proto Vás prosíme o shovívavost.

Redakce Doteku

Sobota 1. listopadu – Slavnost všech svatých – Mše svaté jako každou sobotu v 18 h.

Neděle 2. 11. – Vracovice – Výročí posvěcení kostela – mše svatá v 11 h.

Neděle 2. 11. – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – Mše svaté podle obvyklého nedělního pořádku.

Misijní koláč

Děkujeme všem, kteří se jakýmkoli způsobem zapojili do akce *Misijní koláč*. Díky ochotným a pohotovým farníkům, kteří přinesli své pekařské výrobky, jsme mohli připravit 75 balíčků. Za ty se získalo 6 205 Kč, které pomohou hladovějícím dětem v misiích.

Slavnost Ježíše Krista Krále

Slavnost Ježíše Krista Krále je svátek, který se slaví poslední neděli liturgického roku (34. neděle v liturgickém mezidobí). Svátek vyhlásil v roce 1925 papež Pius XI. a připomíná Kristův královský titul, Kristovu svrchovanost nad lidskými dějinami i nad všemi „vládci“ v tomto světě. Liturgický rok končící oslavou Ježíše Krista Krále křesťanům připomíná, že i definitivní konec světa bude v rukou Ježíše Krista – Krále.

Neděle 30. 11.

První adventní neděle – počátek nového církevního roku

Sčítání účastníků bohoslužeb

V neděli 12. října proběhlo v našich kostelech sčítání účastníků bohoslužeb. V naší farnosti byly jejich počty následující:

Vlašim – sobota – 18:00	47
Vlašim – neděle – 9:30	163
Vlašim – neděle – 11:00	139
Domašín – neděle – 8:00	69
Kondrac – neděle – 9:30	50
celkem	468

Farní vzdělávání

Každou středu od 19:00 se konají na faře tyto hodiny farního vzdělávání pro farníky:

1. středa v měsíci – **katechismus** (P. Jaroslav)
2. středa v měsíci – **náboženství pro dospělé** (P. Vojtěch)
3. středa v měsíci – **biblická hodina** (P. Jaroslav)
4. středa v měsíci – **náboženství pro dospělé** (P. Vojtěch)
5. středa v měsíci – **dogmatický seminář** (P. Jaroslav)

Vyberte si každý dle svého zaměření a zájmu z těchto možností farního vzdělávání!

Rekonstrukce besídky

Rekonstrukce farní besídky je v časovém skluzu. V současné době probíhá výběrové řízení firmy, která rekonstrukci besídky provede s finančními náklady, které jsou v našich finančních možnostech.

Informace z Farní charity Vlašim

Farní charita Vlašim vypisuje **výtvarnou soutěž pro děti od 3 do 18 let** na téma

„Tříkrálové pomáhání“

Skupinky dobrovolníků oblečené za Tři krále obětavě koledují dům od domu, zpívají, píší na dveře K+M+B.

- Potkali jste je?
- Víte, jak koledníci vypadají?
- Co mají na sobě?
- Víte, kde vykoledované peníze pomáhají?

Nakreslete nám to!

Z došlých prací uspořádáme výstavu v poliklinice Vlašim.

Soutěž je vypsána pro tyto věkové kategorie:

- kategorie: 3–6 let
- kategorie: 7–11 let
- kategorie: 12–18 let

Vítězové jednotlivých kategorií budou odměněni věcnými cenami. Nezapomeňte na zadní stranu obrázků připojit jméno, datum narození, bydliště, e-mail, případně telefon účastníka nebo jeho rodiče/pedagoga.

Nejlepší práce nabídneme v aukci. Upozorňujeme, že z technických důvodů není možné zaslané práce vracet.

Těšíme se na všechny došlé práce.

Uzávěrka soutěže je 15. ledna 2015.

Adresa pro zasílání prací:

Farní charita Vlašim, Lidická 1715, 258 01 Vlašim

<http://vlasim.charita.cz/zapojte-se>

6. 11. 2014 (čtvrtek) 16–17.30 h, Besídka u kostela sv. Jiljí, Přednáška Víra a život – PhDr. Lesová říká, že lidé často oddělují víru od života –

viz zkušenosti z poradenské činnosti a praxe u lůžka těžce nemocných a umírajících. Jak přenést víru do života? ... Přijďte a uvidíte.

19. 11. 2014 (středa), 14–16 h, Besídka u kostela sv. Jiljí, **Promítání dokumentu o paní Čížkové**, vlašimské rodačce (která se narodila na zámku), velmi zajímavé ženě, která prožila neskutečné věci. Video bude zapůjčeno ze soukromého archivu bývalého kronikáře města Vlašim pana Moudrého. Předem moc děkujeme.

22. 11. 2014 (sobota), 8–20 h, 167 hypermarketů Kaufland, Tesco, Penny, Globus a Albert a všechny drogerie dm: **2. ročník Národní potravinové sbírky. Farní charita Vlašim** bude spolu s dobrovolníky vybírat potraviny **v obchodě Tesco, Zruč nad Sázavou**. Veškeré vybrané potraviny budou sloužit potřebným ve Vlašimi a okolí. K akci je spuštěn web www.potravinypomahaji.cz, kde je k dispozici přehled supermarketů, ve kterých se sbírka uskuteční. V loňské sbírce se vybralo 66 tun potravin. Věříme, že příští rok se do sbírky zapojí i nějaký prodejce ve Vlašimi.

Modlitba za domov

Osmý ročník ekumenického setkání lidí dobré vůle Modlitba za domov začne v Praze 28. října 2014, ve sváteční Den vzniku samostatného československého státu. Mottem letošní Modlitby za domov je „Rodina mi dává kořeny i křídla“. Modlitba za domov 2014 nabídne pestrý kulturní a duchovní program pro děti i dospělé, jenž se bude odehrávat na třech místech v Praze ve dnech 28. října až 3. listopadu 2014. Na všechny akce je vstup zdarma. Podrobné informace na www.modlitbazadomov.cz

Odpustky

Definice odpustků

Odpustek je odpuštění časného trestu od Boha za hříchy, odpuštěné již co do viny (ve svátosti smíření). Odpuštění získává řádně disponovaný věřící po splnění stanovených podmínek skrze činnost církve, která jako služebnice vykoupení autoritativně rozděluje a přivlastňuje z pokladu zadostiučinění Krista a svatých (kán. 992 CIC). Smyslem odpustků není pouze pomoci věřícím odčinit tresty za hřích, ale také povzbudit je ke skutkům zbožnosti, pokání a lásky.

Rozdělení odpustků

Odpustek je částečný nebo plnomocný podle toho, zda osvobozuje z časného trestu z části nebo úplně (kán. 993). Plnomocný odpustek odpouští celý časný trest za hříchy, které byly již vyznány ve svátosti smíření a odpuštěny co do věčného trestu. Částečný odpustek odpouští část časného trestu. Toto rozdělení plnomocný/částečný pochází z období středověké církve, kdy se při svátosti smíření udílelo tzv. tarifní pokání, jež trvalo delší dobu (např. 50 dní postu o chlebu a vodě). Částečný odpustek, např. „odpustek 40 dní“, smazával 40 dní tohoto pokání. Kajícník tedy mohl svůj časný trest za hřích, v našem příkladě 50 dní postu o chlebu a vodě, odčinit splněním podmínek pro odpustek, který sňal část jeho trestu (např. odpustkem skutku milosrdenství). Připomínám ovšem, že šlo o odpuštění časného trestu, nikoliv odpuštění hříchu jako takového (viny).

V současné době se určování částečných odpustků časovým vyměřením (čtyřicetidenní odpustek) nepoužívá. Pokud někdo se „zkroušeným srdcem“ plní podmínky pro získání částečných odpustků, pak kromě odpuštění části časného trestu získává na přímluvu církve i odpuštění viny (netýká se pochopitelně viny těžkých hříchů, u kterých musí předcházet svátost smíření).

Podmínky pro získání plnomocných a částečných odpustků

Pro získání plnomocných odpustků platí tyto podmínky:

1. svátost smíření
2. svaté přijímání

3. modlitba na úmysl papeže (Otčenáš a Zdrávas Maria, popř. jiná modlitba)
4. nemít zalíbení ani v lehkém hříchu
5. vykonání skutku předepsaného pro získání odpustku.

Pokud chybí plná dispozice (např. nejsou splněny všechny první čtyři podmínky), získává člověk pouze částečný odpustek, nikoliv plnomocný. První tři podmínky je třeba splnit zároveň, před nebo po vykonání předepsaného skutku pro získání, a to v rámci „několika dnů“, přičemž je velmi vhodné, aby body 2 a 3 (svaté přijímání a modlitba na úmysl papeže) byly splněny přímo v den konání skutku předepsaného pro získání odpustku.

Svátost smíření tedy není nutná přímo v den získání odpustku, ale je třeba ji vykonat v rozmezí „několika dnů“, přičemž normy nestanovují, o kolik dnů se jedná. ☺ Rozhodně by tato doba neměla přesáhnout 1 měsíc. Normy také mluví pouze o sv. přijímání, to je v ideálním případě možné přijmout během mše sv., pokud není možné se bohoslužby účastnit, tak i mimo mši sv.

Získání odpustků během „dušičkového týdne“

1. 11. – Slavnost Všech svatých a 2. 11. – Památka všech věrných zemřelých

1. svátost smíření (v rozmezí „několika dnů“)
2. svaté přijímání (nejlépe v ten den)
3. modlitba na úmysl papeže (nejlépe v ten den)
4. nemít zalíbení ani v lehkém hříchu
5. vykonání skutku předepsaného pro získání odpustku: v kostele nebo na hřbitově se pomodlit modlitby *Věřím v Boha, Otče náš* a *Sláva Otci*

Od 3. 11. do 8. 11. – „dušičkový oktáv“

1. svátost smíření (v rozmezí „několika dnů“)
2. svaté přijímání (nejlépe v ten den)
3. modlitba na úmysl papeže (nejlépe v ten den)
4. nemít zalíbení ani v lehkém hříchu
5. vykonání skutku předepsaného pro získání odpustku: **pouze na hřbitově** se pomodlit modlitby *Věřím v Boha, Otče náš* a *Sláva Otci* (na rozdíl od předešlých dvou dní je získání odpustků vázáno pouze na návštěvu hřbitova)

Dušičkové pobožnosti 2014

neděle 2. listopadu

Velíš

16:00 pobožnost na hřbitově

+++++

pondělí 3. listopadu

Vlašim

16:30 dušičková pobožnost na hřbitově, v 18:00 mše v kostele

+++++

pondělí 3. listopadu

Bedřichovice

16:00 mše svatá a po ní pobožnost na hřbitově

+++++

úterý 4. listopadu

Hradiště

16:00 mše svatá a po ní pobožnost na hřbitově

+++++

středa 5. listopadu

Domašín

16:00 dušičková pobožnost na hřbitově, v 17:00 mše v kostele

+++++

čtvrtek 6. listopadu

Vracovice

16:00 dušičková pobožnost na hřbitově, v 17:00 mše v kostele

+++++

pátek 7. listopadu

Kondrac

15:30 mše svatá a po ní dušičková pobožnost
na starém hřbitově u kostela

+++++

Smrt, to nic není,
jen jsem proklouzl do vedlejší místnosti,
já jsem stále já a ty jsi stále ty;
čímkoli jsme pro sebe byli, tím jsme i nadále.

Říkej mi tak, jakos' mi říkal dřív,
mluv na mne stejně klidně jako dřív.
Nic neměň na svém obvyklém tónu;
netvař se nuceně, slavnostně či smutně.
Směj se, jako jsme se vždy smávali
naším oblíbeným vtipům.

Hraj si, směj se, myslí na mně, modli se za mne.
A mé jméno ať doma zní i nadále, jak vždycky znělo.

Říkej ho tak, aby na něm nebyl žádný stín.
Život je tím, čím vždy byl.
Je stejný, jako byl vždycky; nic se nepřerušilo.

Smrt je jen zanedbatelná událost;
proč bych měl sejít z mysli, když jsem sešel z očí?
Jen na tebe po nějakou dobu čekám,
někde velmi blízko, jen za rohem.
Všechno je v pořádku.

Henry Scott-Holland
přeložil Tomáš Roule

